

سپاره‌ی سترانه ناشقانه‌کانی ویلیام بله‌یک

به وه‌رگیرانی: عه‌بدولخالق یه‌عقووبی

وهرگيرانیکه پیشکەش بە دایکی هەمیشە جوانم

پیروژ ئافەرەیدوون

عەبدولخالق یەعقوبی

پيشه‌کي و هرگير

ويليام بله‌یک ۲۸ی نوڤمبري سالی ۱۷۵۷ له شاری لهندن و له بنه‌ماله‌یه‌کی که‌مداهات له دایک بوو و ۱۲ی توگوستی ۱۸۲۷ له ههمان شار کوچی دواپی کرد. بله‌یک له دایکی خوی فیری نووسین و خویندنه‌وه بوو و له په‌نای ئه‌و په‌رورده نارهمیه، خوی به فیرکردنی شیوه‌کاریشه‌وه سهرقال کرد. بله‌یک هر له سه‌روبه‌ندی لاویتی حزی چوه خویندنه‌وهی بابه‌تی ئه‌ده‌بی و هونری و فله‌سه‌فی، و به‌رده‌وام به سه‌رنجی ره‌خنه‌گرانه و هزره‌ندانه‌وه ده‌خویندنه‌وه. زوربه‌ی هه‌ره‌زوری به‌ره‌مه‌کانی که‌له‌نووسه‌رانی ئه‌وسه‌رده‌می خویندنه‌وه، نووسه‌رانیکی له چه‌شنی هیوم، بیرکلی، شیکسپیر و هتد. سالی ۱۷۸۲ له‌گه‌ل خاتوو کاترین سوفا بوچیر زه‌ماوه‌ندی کرد. کاترین نه‌خویندنه‌وار بوو، و بله‌یک فیری خویندنه‌وه، نووسین، و شیوه‌کاریی کرد. کاترین به دریزایی ته‌مه‌نی ۴۵ سالی ژانی هاوبه‌شیان پشتیوانی بی سیودوی کاره‌کانی بله‌یک بوو. سالی ۱۷۸۹ بله‌یک کومه‌له‌شعیریکی به وینه شیوه‌کاریکراو به ده‌ستی خوی به ناوی "سترانه‌کانی بیتوانی (Songs of Innocence)" بلاو کرده‌وه. دوابه‌دواي ئه‌م کومه‌له‌شعیره، سالی ۱۷۹۳ کومه‌له‌یه‌کی تری خسته به‌رچاوی خویندنه‌وانی شاعر به ناوی "سترانه‌کانی نه‌زمون (Songs of Experience)" سالی دواتری، ئه‌م دوو کومه‌له‌شعیره‌ی ناویتی یه‌کتري و به ناوی "سترانه‌کانی بیتوانی و نه‌زمون" چاپ کرد. ئه‌م دوو کومه‌له‌شعیره‌ی هیمای دوو دۆخی جیاوازی روخی مروف بوون؛ یه‌که‌میان دۆخی گه‌شبینی و نه‌رینی، دووه‌میان ره‌شبینی و نه‌رینی. بله‌یک سالی ۱۸۲۷ به نه‌خوشی و له کاتیکدا باری دارایی ژیان و گوزهرانی خراب بیوو بو ههمیشه سه‌ری نایه‌وه و مالاوایی له جیهانی نه‌ده‌بیات کرد.

روژاوا له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م کانگای کومه‌لایک گورانکاری گرینگ و میژوویی بوو. سه‌ره‌لدانی پيشه‌سازی و دیموکراسی له باری ئابووری و سیاسیه‌وه کاریان کرده سه‌ر باری کولتووری کومه‌لی مرویی نه‌روپا و نه‌میریکا. نه‌ده‌بیاتی مؤدیرن ره‌نگدانه‌وه‌ی هزریکی نوي بوو به نیه‌به‌ت مروف و ئه‌و جیهانه‌ی تپیدا ده‌ژیا. له‌م نیوانه‌دا قوتابخانه‌ی هزری-نه‌ده‌بیی روماننسیزم گرینگیه‌کی تایه‌تی به ره‌سه‌نایه‌تی مروف و ناویتی‌بوونی روخی مروف به سه‌روشت و جیهانی فیزیکی ده‌دا. به پیی ئه‌م ریبازه‌هونه‌ریه‌ی دابرا‌نی مروف له سه‌روشت کاره‌ساتی لی ده‌که‌وتنه‌وه. هر بویه، تیرامان له دنیای ده‌ورو به‌رمان

مرۆفدۆستی بوو نەك ئینتیمای دینی یان قەومی. لە روانگەى بلەیک-مۆه ئەسلى خۆشەویستی
پیش ھەموو ئەسلە سیاسى و دینیەکان دەکویت، و ئەو عیشقە رینوینی راستەقینەى
رزگاریى مرۆفە، نەك ئایدیالۆژییە نوسخەپنچکراوەکانى دەسلەتدارانى زێر و زیو. بۆ
نمۆنە، برۆاننە شیعری " شەتەلە گۆلەباغى جوانم: "

گۆلنیک پینشکەشى من کرا،

جوانتر لە گۆلى بەھارى،

بەلام گۆتم، "من خاوەنى شەتەلە گۆلى جوانى خۆم،"

ئیتەر وازم لەو گۆلە شیرینە ھینا.

گەر امۆه بۆ سەر و ختى شەتەلە گۆلە جوانەكەى خۆم،

تا شەو و رۆژ لە ئامیزما ببیاریزم؛

بەلام گۆلەباغەكەى من

ئیرھى برد و ئاوری لى نەدامۆه؛ و

ھەر درک و دالى بوونە مایەى دلخۆشیم.

شاعیر لە زمان دەنگەشیعیرییەكەمۆه باس لە گەر انۆه بۆ لای یاری خۆى (گۆلەباغەكەى
من) دەكات، و سەربارى ئەوێ یارەكەى لى لالوتە و لە بەر ئیرەببیردن بە پەیوھندیی
شاعیر بە گۆلنیکى ترەو ئاوری لى ناداتەو، شاعیر دلى بە درک و دالى ئەو گۆلە خۆشە.
لیرەدا پەیوھندییەكى ئاشقانەى راستەقینە، تەنانت ئەگەر تفتوتالى و ناخۆشیشى تیدا بىت، لە
چاو پەیوھندییەكى ئاشقانەى درۆنامیز، كە شیرینیش بىت، بە باشتر لە قەلەم دراوہ. ئەم
شیعەرەى بلەیک پیمان دەلى، لە خۆشەویستى راستەقینەدا ، (true love) ئەوێ دەور
دەگیرىت راستى و خۆنەویستى نەك بەرژەوھەندىخووزى و ئاسوودەى. "درک و دالى"
ھىماى تالییەكانى ژيانى ئاشقانەن، بەلام گرینگ ئەوێه ئاشق ھەر بەو درک و دالى

خۆشه و ئاسوودەیی خۆی له پهنا گۆله بهدرک و دالهکهی خۆیدا دهبنیت، نهک گۆلیک که پیشکەشی کرا بیت و تهنهت له گۆلی بههاریش جوانتر بیت. ئەم روانگهیه هیومانستییهی ویلیام بلهیک، عیشقی مرۆیی له سهرووی پهوهندی نیوان تهنیا نیر و می یان تیکه لاوییهکی جیسمی و/یان جیسی له قهلهم دها. لیرهدا عیشق سنووری رهگهز و چیر دهبزینیت و تا ئاستی ئاویتهبوونی دوو وجودی ئینسانی بهرز دهبنتهوه.

بیرۆکهیهکی سههرهکی تری شیعری بلهیک دژایهتیکردنه لهگهڵ ئەو کەس و دامهزراوانهی که به ناوی دینداری و له ژیر دهمامکی پیروزییتی ئاینی تهنگ به مرۆقهکان ههلهچنن و ژیان و ههلسوکهوتی مرۆیی ئەوان به پیرهوی باش و خراب و رهش و سپی ههلهسهنگینن. بلهیک باوهریکی قوولی به نازادی مرۆف و نازادی هزری مرۆیی ههیه و ئەمانه به بهرهکەتی خوداوهندی دههینته ئەژمار. ئەو به پچهوانهی بازارگانانی دین و بهرپرسانی ناوهنده دینییهکان، ریزی بێسنووری بۆ کهرامەتی سهربهخۆی مرۆف ههبوو. بۆ نمونه، بلهیک پێی وابوو لهش و مهیلی جیسمانی مرۆف بههای خۆی ههیه، و نابیت خواستی مرۆف بۆ چیرۆهرگرتن له ژیان به گهزی تابوو دینییهکان بپوریت. ههلهت له ههمان کاتیشدا، ئەو پێی وابوو نوقمبوون له مهیلی سنووربهزینی دنیاخواری و تیوهگلان له لهزهته ههوسارچراوهکانی ئەم جیهانه مرۆف تووشی قهیرانی وجودی دهکات. ههس بویه. نه ملی بۆ ریسای دیندارانی رووکەشبین کهچ دهکرد، نهش خوازیاری دهستشوشتنهوهی یهکجارهکی له لایهنی رۆحی و مهعهوی ژیان بوو. له روانگهی بلهیکهوه، مهعهوییهت و پاقری ژیانی مرۆف پهوهندی به ريسا و یاساکانی دیانهتهکان و ئەهلی شهریعت و تهریقتهوه نییه. مرۆف خۆی بۆ ههیه داهینهری دین و ئیمانی خۆی بیت و هیزیکی گهورهی مهعهوی له ناخی خۆیدا چۆ بکات و به پێی ویستی ئەو هیزه، بهرنامه و رهوت و ئاراستهی ژیانی خۆی دیاری بکات. ههس ئەو پروایهش وای له بلهیک کردبوو که له ژیانی شهخسی خۆیدا ئەسله رهقوتهقهکانی شهرع وهلاوه بنیت و پتر له سهس بنهمایهکی مرۆیانه و ئاشفانه ژیان و مرۆقهکانی دهوروبهری خۆش بویت. ئەم شیوه له هزرین و ههلسوکهوتهی بلهیک، له شیعرهکانیدا به شیوهی رهخنه له دامهزاروه و کهسه دینپاریزهکان خوویا دهبنیت. بۆ وینه، پروانه ئەم شیعره کورتهی، به ناوی "بهفیری نهرمونیان:"

ئهوئ رۆژئ بهفر باری و چوومه دهرئ؛

گوتم، بهفیری نهرمونیان، با به کایه کاتی خوش بیهینه سهس.

کیزی بهفر کایهیی کرد و لهو پهری گهشانهوهیدا توایهوه،

زستان وتی ئەم گهمهیه تاوانیکی ترسناکه به لایهوه.

ئەم شیعره پیشاندهری دژایهتیکردنی بلهیکه لهگهڵ دهسهلاتی مهسیحیهتی زال به سهر سهردهمی ژیانی ئەو، بهربهرهکانیکردن لهگهڵ کلێسا وهکو هینمای ئەو دهسهلاته، کلێسایهکی کۆنەپاریز و میشکرزیو که دژی ههر چهشنه پیشکهوتیکی کۆمه‌لایهتی و کولتووری و دواجار سیاسی بوو. له ههمان کاتدا، شیعری "بهفری نهرمونیان" پهسندی هیزی سروشتیی مروّف بو دروستکردنی گۆرانکاری له رهوتی ژیان و جیهان دهکات. دهنگی شیعریی (یان شاعیر خوی) له روژیکدا که بهفر دهباری، بو دوزینهوهی چهند ساتیکی خوش روو دهکاته دهرهوه و کایه لهگهڵ/به کچی بهفر دهکات، و ئەنجامی سروشتیی ئەم گهمه و رابواردنهش توانهوهی بهفره. لیرهدا شاعیر ئەوهی به لایهوه گرینگه رابواردنه لهگهڵ سروشت؛ ئەوهش ئەو شتهیه که له ههر مروّفیکی دلشاد و لهشساغ و دهروونئارام چاوهری دهکریت. بهلام لهناکاو زستان، نوینهری هیز و دامهزراوه کۆنەپاریزهکانی مهسیحیهت، یهک لهوان کلێسا، بو ئەم دیارده سروشتی و ئاساییهیی نیوان مروّف و سروشت بریار دهردهکات و دهلی، گۆرانکاری (توانهیی بهفر به دەم کایهکردن لهگهڵ مروّف) حهرام و بگره جینایهتیشه.

ئەم پشتگیرییهی بلهیک بو دروستکردنی گۆرانکاری ریشهیی له کۆمهڵ و کولتور و سیاسهتی سهدهی ههژدهی زاینی، ئەو سهدهیهی گهورهترین شوړشی گۆرانکاریسازی جیهان، واته شوړشی فهرهسه (۱۷۸۹)، تیییدا رووی دا، له ریگای پشتکردنه دامهزراوه مورتهجیعه دینییهکان و رهخنهگرتن له دهسه‌لاتدارانی کلێسانشین جاریکی تر سهلمینهری بیرۆکهی ئەم کورته‌پیشه‌کییه که بلهیک تا سهر ئیسک باوهری به مروّف-تهوهری و ئاشفانه‌ژیانه. له شیعری بلهیک-دا سروشت هیزی هاندهری مروّفه بو گهرانهوه بو سهر ناخیزگهی راسته‌قینهی ژیانی مروّیی که بریتیه له عیشق. ژیان بو بلهیک واته باغی ئەوین، گولستانیک پراوپری گول و غونچه و گژوگیا، بهلام مهخابن ئەو باغه گهلی جارن ملهیی نهزانی و کۆنەپهرهستی (قهشهیی عابارهش) لئی ده‌دات و رهگوریشهیی حهز و ئاواتی گوله‌کانی دهقرتینی، وهکو چۆن شیعری "باغی ئەوین" نیشانمان ده‌دا:

رویشتم بو باغی ئەوین،

ئەوى ھەرگىز نەمبىنىبوو لەوى بىنىم:

لەو شوئىنەى پىشتەر گۆرەپانى سەرسەوزى گەمەى من بوو
كۆيسەيەك قوت بووبۆو.

درگای كۆيسە گشت گالە درابوون، و
لە بان درگا "تو نابى و ناشى" نووسرابوو؛
كە واتە من بۆ ئەو باغە ئەوینە گەر ابوومەو
پىشتەر گەلى گولى جوانى لى روابوو.

بىنىشم ئەو باغە سەرتاسەرى گۆر بوو،
سەرتاسەر كىل، ئەو شوئىنەى دەبوا بىتتە گۆلستانىك،
قەشەش بە عاباى رەشەو تەراتىنيان تيا دەکرد، و
خۆشى و خەونەكانى منيان بە درك و دالەو دەبەست.

ئەم كۆمەلەشيعەرە وەرگىر دراوش بە ھەمان شىوہى كۆمەلەشيعەرى وەرگىر درواى "چلچراى
غەزەلە ئاشقانەكانى وىليام شىكسپىر"، چاپى وەشانخانەى مانگ، ۲۰۱۴، بە شىوہى
دووزمانە (كوردى-ئىنگلىزى) دەكەوتتە بەر دەست و چاوى خوينەرەوہى وردبىن و
تامەزرو. ھىوادارم ئەم ھەول و ھەنگاوە خاكەرايانەشم جىي سەرنج و رەزامەندىي ئاشقانى
شيعەرى داھىنەرانە و رەسەنى جىھانىي بىت. ئەوہ ئىوہ و ئەوہش "سىيارەى سترانە
ئاشقانەكانى وىليام بلەيک."

عەبدولخالىق يەعقوبى / ھەولير، زانكۆى نۆلج / بەفرانبارى ۲۰۱۹

باغی ئەوین

رۆیشتم بۆ باغی ئەوین،

ئەوی ھەرگیز نەمبینیبوو لەوی بینیم

لەو شوینەیی پیشتر گۆرەپانی سەرسەوزی گەمەیی من بوو

کۆنەسەھەک قوت بووبۆو

درگای کۆنەسە گشت گالە درابوون، و

لە بان درگا "تۆ نابیی و ناشیی" نووسرابوو؛

کە واتە من بۆ ئەو باغە ئەوینە گەر ابوومەو

پیشتر گەلی گۆلی جوانی لێ روابوو

بینیشم ئەو باغە سەرتاسەری گۆر بوو،

سەرتاسەر کێل، ئەو شوینەیی دەبوا ببیتە گۆستانیک،

قەشەش بە عابای رەشەو تەراتینیان تیا دەکرد، و

خۆشی و خەونەکانی منیان بە درک و دالەو دەبەست

THE GARDEN OF LOVE

I went to the Garden of Love,
And saw what I never had seen;
A Chapel was built in the midst,
Where I used to play on the green.
And the gates of this Chapel were shut,
And Thou shalt not writ over the door;
So I turn'd to the Garden of Love,
That so many sweet flowers bore.
And I saw it was filled with graves,
And tomb-stones where flowers should be;
And Priests in black gowns, were walking their
rounds,
And binding with briars, my joys & desires.

The Garden of Love

I went to the Garden of Love,
And saw what I never had seen:
A Chapel was built in the midst,

Where I used to play on the green.

And the gates of this Chapel were shut,
And "Thou shalt not" writ over the door;
So I turn'd to the Garden of Love,
That so many sweet flowers bore.

And I saw it was filled with graves,
And tomb-stones where flowers should be:
And Priests in black gowns, were walking their rounds,
And binding with briars, my joys & desires.

بزه

بزه‌یهک بزه‌ی ئه‌فینه،
بزه‌یه‌کیش بزه‌ی فریو؛
بزه‌یه‌کیش شابزه‌ی هه‌رچی بزه‌یه،
ئهو‌کاته‌ی بزه‌ی ئه‌فین و بزه‌ی فریو تیکه‌ل ده‌بن.

مۆنیه‌ک پێی ده‌لێن مۆنیی نه‌فره‌ت،
مۆنیه‌کیش پێی ده‌لێن مۆنیی بێزارى؛
مۆنیه‌کیش، که‌ بالاده‌ستی هه‌رچی مۆنیه،
ئهو مۆنیه‌ی بیه‌وده هه‌ولێ بۆ ده‌ده‌ی له‌ بیری که‌ی،

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ قوولت‌رین توێژی دلدا جی‌گیر ده‌بی،
له‌ نیو مۆخی بربره‌ی پشتی مرۆ‌فدا.
هیچ بزه‌یه‌کیش هه‌رگیز نه‌بوته‌ بزه،
مه‌گین تاقه‌ بزه‌یه‌کی تاک و ته‌نیا،

که‌ له‌ نیوان خه‌وی لانه‌که‌ تا خه‌وی گۆر
ته‌نیا جارێک بۆی هه‌یه‌ بیه‌ته‌ بزه.
به‌لام گه‌ر بیه‌ت و تاقه‌ جارێک ببه‌زوی
هه‌رچی رۆژه‌ره‌شیه‌یه‌ کۆتایی پێدی.

The Smile

There is a Smile of Love,
And there is a Smile of Deceit;
And there is a Smile of Smiles,
In which these two Smiles meet.

And there is a Frown of Hate,
And there is a Frown of disdain;
And there is a Frown of Frowns
Which you strive to forget in vain,

For it sticks in the Hearts deep Core,
And it sticks in the deep Back bone.
And no Smile that ever was smild,
But only one Smile alone,

That betwixt the Cradle & Grave
It only once Smild can be.
But when it once is Smild

Theres an end to all Misery.

بۆ بەر بە بیان

ئەي كچى پاكيزه ي پيرو ز!

تتو هپچاو له پاك و پالاوتەترين سپتتيدا،

دەروازە زيرينه كانى ناسمان بخەرە سەر پشت،

وەرە پيشى؛

ئەو سپىدەيه بەخەبەر بکەر موه که و له بهههشتهکهى خوادا دەخەوى؛

لینگەرى با روشنايى له ژوورەکانى رۆژ هەلاتەوه راسى، و

ئەو ئاونگە هەنگيناوييەن بۆ بينى که له سەر دەستى رۆژى بەخەبەر موه دیتە ئارا.

ئەي سپىدەي درەوشاوه،

دەستى مەر حەبايەک بۆ هەتاو هەلبەرە،

ئەو هەتاوهي له چەشنى نيچيرەقانىک شوينيپى راوهکهى هەلدەگرى،

بەو پييه بەچەکمانەشت

له بان دۆلەکانى ئيمه خو بنوينه.

To morning

O holy virgin! clad in purest white,
Unlock heav'n's golden gates, and issue forth;
Awake the dawn that sleeps in heaven; let light
Rise from the chambers of the east, and bring
The honey'd dew that cometh on waking day.
O radiant morning, salute the sun
Rous'd like a huntsman to the chase, and with
Thy buskin'd feet appear upon our hills.

بۆ به هار

ئەي ئەوهي به زونگي ئاونگ ليدراوت
له پشت پهنجره ي پروناكي سپيدهوه لين دهرواني!
دوو چاوي فريشتهئاسات بريوته دورگه ي رۆژاويي ئيمه،
كه وييراي هاودهنگهكاني شاباشي نيزيكبونوه ي ههنگاوهكاني تو دهكهن،
ئاي ئەي به هار.

گردهكان خهريكن يهكتر دهوينن، و
دۆلهكانيش به تامهزرۆيبهوه گوئيان ههآخستوه،
چاوي پر له شهوقي ئيمه بهرهو ژووره روشنهكاني تو وهرسووراون،
وهه پيشي، و
ليگهري با پييه پيروزهكانت سهرداني ولاتي مه بكهن.

روو بكهه گردهكاني رۆژههلات، و ليگهري تا
بايهكاني ئيمه بالاپوشه بۆنخوشهكاني تو ماچ بكهن؛
ليگهري با تامي ههئاسه ي سپيده و ئيوارموختي تو بكهين؛
دهنكه مرواريبهكاني خو به سهه ولاتي ئيمه دا ببارينه،
ئهو ولاته ي گيروده ي عيشقي تو بووه، و ههه بۆ تو گهرمهشين دهكا.

بە ئەنگوستى بلاوئىنت و لاتى مە رەنگىن و رازاۋە بىكە؛ و
ماچى نەرمونىيانى خۆ بېرژىنە بە سەر سىنگ و مەمكىدا، و
تاجى زېرىنى خۆت لە سەر ئەو سەرە خەمۆكە دانى
كە پرچى پرشەرمى سەبارەت بە تۆ ھۆنىۋەتەۋە!

To Spring

O thou with dewy locks, who lookest down
Through the clear windows of the morning, turn
Thine angel eyes upon our western isle,
Which in full choir hails thy approach, O Spring!

The hills tell one another, and the listening
Valleys hear; all our longing eyes are turn'd
Up to thy bright pavilions: issue forth
And let thy holy feet visit our clime!

Come o'er the eastern hills, and let our winds
Kiss thy perfumèd garments; let us taste
Thy morn and evening breath; scatter thy pearls
Upon our lovesick land that mourns for thee.

O deck her forth with thy fair fingers; pour
Thy soft kisses on her bosom; and put
Thy golden crown upon her languish'd head,

Whose modest tresses are bound up for thee.

بۆ ئەستىرەى دەمەوئىوارە

ئەى فرىشتەى زولف ئاورىشمىنى دەمەوئىوارە
ئىستا، كە خۆر لە سەر دوندى چىكانە و پشوو دەدا،
مەشخەلى پرتىنى عىشقى خۆت گر بده و
تاجى تىشكىپرژىنى خۆ لە سەر بنى، و
لەو بانەوہ بۆ سەر جىبىيەكانى دەمەوئىوارەمان پىبىكەنە !
بۆ ئەقەين و دلدارىمان بزە بخە سەر لىوانت؛
لە كاتى دادانەوہى پەردەى شىنى ئاسمان
ئاونگى زىوينى دەستت بوەشىنە
بە سەر ھەر غونچەگوئى وا چاوى جادووى
لە چركەساتى خەونوچكە دەقووچىنى.
دە لىگەرى با با-ى دەبوورى لە مەر تو
لە بان زەرىاچە خەوى خۆش بىباتەوہ؛
بىدەنگ بدوى بەو چاوانەت كە جريوہ جريويانە، و
رۆژاوا بە زيو بشووه.
بەم زووانە، ھەر گەلى زوو،
ئەم ناوہ جى دەھىلىت و دەچىتەوہ؛
ئەوكات گورگ بە رقەوہ دەلوورىنى، و
شىر لە نىو دارستانى خۆلەمىشىدا زەق دەروانى.
خورى مىگەلى ئىمە

له ئاونگى پىرۆزى تۆدا خووساوه؛
به ودمى خۆت له بهلا بيانپاريزه.

To the Evening Star

Thou fair-hair'd angel of the evening,
Now, whilst the sun rests on the mountains, light
Thy bright torch of love; thy radiant crown
Put on, and smile upon our evening bed!
Smile on our loves, and while thou drawest the
Blue curtains of the sky, scatter thy silver dew
On every flower that shuts its sweet eyes
In timely sleep. Let thy west wind sleep on
The lake; speak silence with thy glimmering eyes,
And wash the dusk with silver. Soon, full soon,
Dost thou withdraw; then the wolf rages wide,
And then the lion glares through the dun forest:
The fleeces of our flock are cover'd with
Thy sacred dew: protect them with thin influence!

بەفرى نەرمونيان

ئەوى رۆژى بەفر بارى و چوومە دەرى؛

گوتم، بەفرى نەرمونيان، با بە كايە كاتى خوش ببەينه سەرى.

كىژى بەفر كايەى كرد و لەوپەرى گەشانەويدا توايەوه،

زستان وتى ئەم گەمەيه تاوانىكى ترسناكه بە لايەوه.

Soft Snow

I walked abroad in a snowy day;
I asked the soft snow with me to play;
She played and she melted in all her prime,
And the winter called it a dreadful crime.

بەھار

و دەنگى بېنە ئەو نەيە!
كە وا ئىستاكە خامۆشە.
بالئندە سەرخۆش و شادن
بە رۆژ و شەو.

بولبول

لە نيو دەرە و دۆلدا،
كلاوكورە لە ئاسمان،
سەرخۆشانە،

سەرخۆشانە، سەرخۆشانە نەورۆزمان لى پيروۆز دەكەن.

كورە پر لە شادمانى

كيژۆلە

وردیلە و شیرين.

ئەو كەلەشیر دەخوینی،

توش وەرە و تیی چریکینه.

ئەو تا دەنگەدەنگى شاد،

نووكەنووكى زارۆكانە،

سەرخۆشانە، سەرخۆشانە نەورۆزمان لى پيروۆز دەكەن.

بەر خۆلە بچکە لانهکەم

من ئەوە تام

وەرە و بلنيسهوه ملی سپی و سۆلم.

لینگەری با قژی نەرمی تو راکیشم.

لینگەری با روخساری نەرمت ماچ بکەم،

جا ئەو کاتە،

سەرخۆشانە، سەرخۆشانە نەورۆز لە یەک پیروۆز دەکەین.

Spring

Sound the Flute!

Now it's mute.

Birds delight

Day and Night.

Nightingale

In the dale

Lark in Sky

Merrily

Merrily Merrily to welcome in the Year.

Little Boy

Full of joy.

Little Girl

Sweet and small.

Cock does crow

So do you.

Merry voice

Infant noise

Merrily Merrily to welcome in the Year.

بهور

بهور، بهور، تو، ئه‌ی بهور!
پزیسکی ئاگر له دارستانی شهودا،
كام دهست یان كام چاوی ههرمان
ته‌کووزیی ترسناکی توی داهینا!؟

له كام قوولایی یان ئاسمانانی دوور
ژیلهمۆی ئاگری چاوانتی داگیرساند
به سهر كام بالدا وره‌ی هینایه به‌رخۆ هه‌لبزنیته!؟
به كام په‌نجه دهستی له ئاگرت وهراند!؟

كام شان و باهو، كام فرتوفیل ویرایان
تانویوی هه‌زارتویی دلت دابریژن!؟
له‌و ساته‌شدا كه‌ه وا دلت كه‌وته ترپه
كام دهست و پپی سامناکی خسته جووله!؟

به كام په‌تك، كام ئاسندان، كامه زنجیر
میشکت له كام کووره‌ی ئاگر دا بیچمی گرت!؟
كام چنگی به‌هینز وره‌ی ئه‌وه‌ی تیدا بوو

روخساری مهرگهینی تو بگریته خو؟!

ئەو کاتەى ئەستیره سپەريان فرى دا و

ئاسمانيان بە فرمىسكى چاوهكانى خو شوشتهوه،

ئايا بزەى هاتى ئەو دەمەى كە دەسكردى خۆى بينى؟!

ئايا ئەوهى بەرخى خولقاند نەخشى تويشى دارشتووہ؟!

بەور، بەور، تو ئەى بەور!

پزىسكى ئاگر لە دارستانى شەودا ،

كام دەست يان كام چاوى هەرمان

تەكووزى تىرسناكى توى داھينا؟!

The Tyger

Tyger Tyger, burning bright,
In the forests of the night;
What immortal hand or eye,
Could frame thy fearful symmetry?
In what distant deeps or skies.
Burnt the fire of thine eyes?
On what wings dare he aspire?
What the hand, dare seize the fire?
And what shoulder, & what art,
Could twist the sinews of thy heart?

And when thy heart began to beat,
What dread hand? & what dread feet?
What the hammer? what the chain,
In what furnace was thy brain?
What the anvil? what dread grasp,
Dare its deadly terrors clasp!
When the stars threw down their spears
And water'd heaven with their tears:
Did he smile his work to see?
Did he who made the Lamb make thee?
Tyger Tyger burning bright,
In the forests of the night:
What immortal hand or eye,
Dare frame thy fearful symmetry?
No automatic alt text available.

پنجشهمه‌ی پیروز

ئایا ئەو هیە ئەو شتە پیروزی بای بیین بیت،
له ولاتیکدا که خیری فراوانه و سامانی زور.
له کاتیکدا منالانی رهشوروتن،
زگیک تیر و زگیک برسی
به نانهرقه‌ی دهستی ساردی بهرتیلخۆر؟

ئایا ئەم هاواریه لهرزۆکه سترانه؟
ئایا دهشی ئەم هاواریه ببیته ئاوازی شادی؟
بهم ههموو منداله ههزار و داماره؟
به‌ئێ، ئیره ولاتیکه پر له نه‌داریی و نادادی!

به‌ئێ، خۆری ئەوان هه‌رگیزاوه‌رگیز هه‌نایه‌ت.
به‌ئێ، کیلگه‌ی ئەوان وشک و روو له گه‌گه‌گی بایه.
ریگیان پرژد و ئەسته‌م و دروو‌پێژه،
به‌ئێ، ئیره ولاتیکه زستانی هه‌تاهه‌تایه.

ئەو ولاته‌ی هه‌تاوی ههمووکاتی بدره‌وشیته‌وه،

ئەو ولاتەى بارانى چركەبەچركە داببارى:
منالانى ھەرگىز برسى ناچنەوہ مال،
ئارامى بە ھوى ھەژارى لە گيانى مرو ناتارى.

Holy Thursday

Is this a holy thing to see,
In a rich and fruitful land,
Babes reduced to misery,
Fed with cold and usurous hand?

Is that trembling cry a song?
Can it be a song of joy?
And so many children poor?
It is a land of poverty!

And their sun does never shine.

And their fields are bleak & bare.
And their ways are fill'd with thorns.
It is eternal winter there.

For where-e'er the sun does shine,
And where-e'er the rain does fall:
Babe can never hunger there,
Nor poverty the mind appall.

جیم بهیله لهگهڵ پهژاره و پهروشم

جیم بهیله، جیم بهیله لهگهڵ پهژاره و پهروشم؛
من ههه لیره دهمنمهوه له تهک ئازار و ناخوشیم،
تا وام لیبی جگه له رووکی شهکته چیتتر نهیم، و
ئهه جهسته لهقور چیکردهم بدورینم.

پاشان گهر بیت و بهختی من
له نیو ئهه دارستانهه و
به نیو کویره ریهکانا ریگه بیری،
به نیو تاریکیهکاندا
سیهری من دهبینیت و دهنگم له بان شنهبايهوه دهبیسی.

Leave, O leave me to my sorrows

LEAVE, O leave me to my sorrows;
Here I'll sit and fade away,
Till I'm nothing but a spirit,
And I lose this form of clay.

Then if chance along this forest
Any walk in pathless ways,
Thro' the gloom he'll see my shadow
Hear my voice upon the breeze.

ئەفەين لە ئاست ھەلە و پى خلیسکاندا چاوی کۆرەیه

ئەفەين لە ئاست ھەلە و پى خلیسکاندا چاوی کۆرەیه،

ھەموو کاتى پرووی لە شادی و سەرخۆشییە،

بى یاسایە و بە ئاسمانەوہ دەفرى،

شەیداسەرە، و

چى زنجیری مېشکە لىكى ھەلدەپچرى.

فریو شت دەشاریتەوہ و گۆشەگیرە،

خاوەن یاسایە؛ وشیار و پالوتەیه،

لە حاند ھەرچى شتە جگە لە بەرژەوہندی چاوی کۆرەیه؛

مېشک لە بن دەستیدا پى بەزنجیرە.

Love to faults is always blind

LOVE to faults is always blind;
Always is to joy inclin'd,
Lawless, wing'd and unconfi'd,
And breaks all chains from every mind.

Deceit to secrecy confi'd,
Lawful, cautious and refin'd;
To anything but interest blind,
And forges fetters for the mind.

له نیو دلی دۆله دهسته مۆنه کراوه کاندا

کاتیک له نیو دلی دۆله دهسته مۆنه کراوه کاندا

به نهی سترانی پرپر خوشم ده ژهنی،

منالیکم بینی به سهر هه وریکه وه؛

بزهیهکی هاتی و گوتی:

"ئاوازیکم له سهر بهرخ بو بژهنه".

منیش به خوشیهکی تزی له شادمانی ژهنیم.

"ئه ری نهیژهن، جاریکی تر ئهم ئاوازه بژهنه وه".

ژهنیمه وه؛ به بیستی [گهلی] گریا.

"ئهو نهیهت فری ده نهیژهن، ئهو نهیه شاد و خوشحالهت؛

سترانی پر له شادمانیم بو بچره".

هه مان سترانم به دهنگی خو بو چری،

ئهویش بیستی و سهر خوشانه [گهلی] گریا.

"ئه ری نهیژهن، دابنیشه و ئهم سترانه بنووسه وه

بو ئه وهی هه موو بتوانن بیخویننه وه".

ئهمه ی گوت و له بهر چاوی من بزر بوو.

منیش قامیشیکم ههنگرت،

قهلهمیکی گوندییانهم لی چی کرد، و

ئاوی پاکم بو رهنگاند، و

سترانه دلخوشهکانم نووسینهوه

بو نهوهی ههرچی مناله به بیستتی دلی خوش بی.

Piping Down the Valleys Wild

Piping down the valleys wild,
Piping songs of pleasant glee,
On a cloud I saw a child,
And he laughing said to me:—

“Pipe a song about a lamb:”

So I piped with merry cheer.

“Piper, pipe that song again:”

So I piped: he wept to hear.

“Drop thy pipe, thy happy pipe,

Sing thy songs of happy cheer!”

So I sang the same again,

While he wept with joy to hear.

“Piper, sit thee down and write

In a book, that all may read—”

So he vanished from my sight;

And I plucked a hollow reed,

And I made a rural pen,

And I stained the water clear,

And I wrote my happy songs

Every child may joy to hear.

درهختیکی ژههرین

له دۆستی خۆ تووربه بووم و
پراشکاوانه تووربهیی خۆم شانی دا؛
کهفوکولی تووربهییم نیشتهوه ههر زوو.
له دوژمنی خۆ تووربه بووم،
دهنگم نهکرد و تووربهیی خۆم شاردهوه؛
تووربهیی من بوو به توولهنهمامیکی گهشهسهندوو.

به ترس و دلهر اوکیوه ئاوم دیرا،
به روژ و شهو به فرمیسی چاوی گریاو؛
تیشکی خوری بزهم تیگرت،
بزهی نهرمونیانی پرفریو و داو.

توولهنهمام بالای کرد و گهشایهوه،
به روژ، به شهو.

تا بهری بوو به سیو، و درهوشایهوه؛
دوژمنهکهه ههستی به درهوشانهوهی دارسیوم کرد.

هاته باخی مالهکهه و سیوی دزی

ئەو كاتەى شەو دنيای له ئاميز گرتبوو.
بهيانى زوو به بينينى دوژمنى خو خهنيمهوه؛
وا كهوتبوو
له ژير درهختى ژههرينم مات و مردوو.

A Poison Tree

I was angry with my friend;
I told my wrath, my wrath did end.
I was angry with my foe:
I told it not, my wrath did grow.

And I waterd it in fears,
Night & morning with my tears:

And I sunned it with smiles,
And with soft deceitful wiles.

And it grew both day and night.
Till it bore an apple bright.
And my foe beheld it shine,
And he knew that it was mine.

And into my garden stole,
When the night had veild the pole;
In the morning glad I see;
My foe outstretched beneath the tree.

ستران

چهنده سهر خوش و شادمان
لهم كئيلگهوه بو ئهو كئيلگه دهگهرام، و
سهر بهرزي هاونيم ههموو دهچيژي؛
تا سازادهي ئهقينم دي،
كه له تيشكهكاني خور هوه دهخليسكايه خوار هوه.
گولهلنيري شانم دا بو ئهگريجهم،
گولهباخى شهر منيش بو نيوچهوانم؛
ريگاي دامى بچمه سهيري باخى دلرفين و تازهي،
ئهوئ شويني كه خوشييه زيرينهكان بالا دهكهن.
بالم به شهونمي شيريني ههيقى گولان تهر ببوو،
خور ناگري له خروشي گيانم بهردا؛
منى خسته نيو توري ئاوريشميني، و
له قهفهزي زيرينيدا بهندي كردم.
حهزي لئيه به لامهوه دانيشيت و
گوئ بداته ستراني من؛
له پاشان دم به پيكهنين، دهسبازيم له گهلدا بكا؛
ئينجا باي باله زيرينهكانم دها و
گالته به سهر بهستتي دوراوم دهكا.

Song: How sweet I roam'd from field to field

How sweet I roam'd from field to field,
 And tasted all the summer's pride,
'Till I the prince of love beheld,
 Who in the sunny beams did glide!

He shew'd me lilies for my hair,
 And blushing roses for my brow;
He led me through his gardens fair,
 Where all his golden pleasures grow.

With sweet May dews my wings were wet,
 And Phoebus fir'd my vocal rage;
He caught me in his silken net,
 And shut me in his golden cage.

He loves to sit and hear me sing,

Then, laughing, sports and plays with me;
Then stretches out my golden wing,
And mocks my loss of liberty.

ستران: ئەقین و ھاوسەنگی ئاویتەى يەك دەبن

ئەقین و ھاوسەنگی ئاویتەى يەك دەبن، و
بە دەورى گيان و رۆحمان دەسوورپنەو،
ئەو كاتەى لق و پۆپى تۆ تىكەل بە لق و پۆپى من دەبن، و
رەگوريشەمان لە يەكترى دەهالين.

خوشبىبەكان لە سەر لق و پۆپەكانى ئىمە ھەلدەنیشن،
بە دەم جریوہ جریو و سترانى دلنشینەو؛
و ەك جۆگەلەئاو ەكانى نەرمەوى ژیرەپامان
بیتاوانى و چاكەكارى بە دیدارى يەك شاد دەبن.

تۆ میوہ زیرینەكانت بەر دەگرن، و
من گولى گەش دەمگرنە خو؛
لق و پۆپى نازدارى تۆ ھەوا پیر بونی خوش دەكەن،
كۆترەباریکەش دیت و ھیلانە لەویندەر چى دەكا.

ئەو لەویندەر دادەنیشى و خواردن دەداتە زارۆكى؛
من گویم لە ئاوازی پیرنازار و دلنشینى ئەو؛
ئەقین لە نىو گەلا نازدارەكانى تۆدا لانەى كردوہ؛
گویم لە چپە و سرتەپەتى.

ھیلانەھى رازاوەھى ۋى لەویندەر داھە؛
شەھو لەویندەر ئارام دەگرى و پشوو دەدا؛
پوژ لەویندەر سەرخوشانە بە سەر دەبا، و
ھەر لە نیولق و پۆپەکانى ئیمەدا کایە دەکا.

Song: Love and harmony combine

LOVE and harmony combine,
And around our souls entwine
While thy branches mix with mine,
And our roots together join.

Joys upon our branches sit,
Chirping loud and singing sweet;
Like gentle streams beneath our feet
Innocence and virtue meet.

Thou the golden fruit dost bear,
I am clad in flowers fair;
Thy sweet boughs perfume the air,
And the turtle buildeth there.

There she sits and feeds her young'
Sweet I hear her mournful song;
And thy lovely leaves among,

There is love, I hear his tongue.

There his charming nest doth lay,

There he sleeps the night away;

There he sports along the day,

And doth among our branches play.

ستران: ئەي بېرەوهرى، وەرە پېش

ئەي بېرەوهرى، وەرە پېش،
نۆتە دلبز وېنەكانى خۆ كۆك بىكە، و
لە ئەو كاتەي بە سەر شانەكانى با-دا
مۆسىقاي تۆ چەشنى شەپۆل دەشنىتەو،
من لە جۆباران دەروانم،
ئەو شوئىنەي وا دلدارە دلبداخەكان
نوقمى خەون و خوليا دەبن؛
لەوئىندەر خەرىكى راوخەيال دەبم،
كاتىك دېن و تىدەپەرن،
لە نيو شووشەيى ئاويندا.

لە ئاوى جۆبارى زولال دەخۆمەو، و
گوى بۆ چرىكەي بالندان رادەدېرم،
تا ئىوارەدرەنگانى
لەوئىندەرى رادەكشىم و
نوقمى خەون و خوليا دەبم.

كە رۆژ ئاوا دەبى و شەوم بە سەردا دى،
لە كاتىكدا پىرپىرسەوداسەر و خامۆش
بە كەنار دۆلى تارىكدا رىگە دەبم،

روو ده‌کمه هەر شویننیکى شایسته‌ی په‌زاره و خه‌م بى .

Song: Memory, hither come

Memory, hither come,

And tune your merry notes;

And, while upon the wind,

Your music floats,

I'll pore upon the stream,

Where sighing lovers dream,

And fish for fancies as they pass

Within the watery glass.

I'll drink of the clear stream,

And hear the linnet's song;

And there I'll lie and dream

The day along:

And, when night comes, I'll go

To places fit for woe,

Walking along the darken'd valley,

With silent Melancholy.

ستران: سالی به‌ده‌ماخ و سه‌رخ‌خوش

سالی به‌ده‌ماخ و سه‌رخ‌خوش،
شادمان له‌سونگه‌ی گردی شه‌ونم‌گرتوو،
به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه بزهی دیته‌سه‌ر لیو، و
سواری فه‌یتوونی ئاگرینی خوی ده‌بی؛
دره‌ختی همه‌یشه‌سه‌وز،
ده‌ورنده‌وری بروی تازه‌هه‌لگیراوم،
سه‌یوانی نسیی هه‌لداوه، و
شکوی هه‌لچوو به‌ده‌وری سه‌رمه‌وه تیشک ده‌پیرژینی.

پنیه‌کانم لی ده‌بنه‌بال،
ئهو کاته‌ی له‌سه‌ر چیمه‌نی شه‌ونم‌گرتوو
ده‌چمه‌ژووانی گراویم،
که‌هه‌ر ده‌لیی سپیده‌یه و راست بوته‌وه:
بلا، پیرۆز بی ئهو پی موباره‌کانه، له‌چه‌شنی پیی فریشته‌کان!
بلا، پیرۆز بی ئهو پووز و به‌له‌کانه‌ی به‌تیشکی به‌هه‌شتی خوا ده‌ترووسکینه‌وه!

وه‌ک فریشته‌یه‌ک که‌له‌ئاسمانا بدره‌وشیتته‌وه،
له‌چرکه‌ساته‌کانی بیتاوانی و چنژی پیرۆزا.

شوانه‌ی شه‌نگ و سه‌رودل‌خوش
کوتایی به سترانی پر له پیزانینی خوی دینی،
بو نه‌وه‌ی گوپی له موسیقای سترانی فریشته‌یه‌ک بی.
که واته نه‌و کاته‌ی دلدار دهمدوینی،
نه‌وه گویم له دهنگی به‌هه‌شتی خوا ده‌بی؛
که واته نه‌و کاته‌ی له ته‌ک دلدارا پیاسه ده‌که‌م،
چی ناپاک و نار‌ه‌سه‌نه لیمان نیزیک نابیت‌ه‌وه.
هه‌ر کیلگ‌یه‌ک ویده‌چی باغی به‌هه‌شتی بابداهم بی،
هه‌ر گوندیک ویده‌چی ژوانگه‌ی پییه پیروزه‌کان بی.

بروانه به‌لام نه‌و گونده جوانه‌ی
دلداره چاوره‌شه‌که‌ی من،
له ژیر سنبه‌ری شه‌ویدا،
پیلووی چاوه‌کانی بو‌خه‌و دهنووقینی،
هه‌ر جاره و ریم ده‌که‌ویت‌ه نه‌و ده‌قهره،
پتر له ناگری هه‌رمان
روحم بلنسه ده‌ستینی، و
بو چرینی سترانی نه‌فینی خوم دهموروژینی.

Song: Fresh from the dewy hill, the merry year

FRESH from the dewy hill, the merry year
Smiles on my head and mounts his flaming car;
Round my young brows the laurel wreathes a shade,
And rising glories beam around my head.

My feet are wing'd, while o'er the dewy lawn,
I meet my maiden risen like the morn:
O bless those holy feet, like angels' feet;
O bless those limbs, beaming with heav'nly light.

Like as an angel glitt'ring in the sky
In times of innocence and holy joy;
The joyful shepherd stops his grateful song
To hear the music of an angel's tongue.

So when she speaks, the voice of Heaven I hear;
So when we walk, nothing impure comes near;

Each field seems Eden, and each calm retreat;
Each village seems the haunt of holy feet.

But that sweet village where my black-eyed maid
Closes her eyes in sleep beneath night's shade,
Whene'er I enter, more than mortal fire
Burns in my soul, and does my song inspire.

ستران: ئەو كاتەى سېپىدەى بەيان بە بالاپۆشۈشكى خۆلەمىشىيەو،

ئەو كاتەى سېپىدەى بەيان بە بالاپۆشۈشكى خۆلەمىشىيەو،

ھيۇر ھيۇر دېتە پېشى،

بەز بەرەو دلدارە چاورەشەكەى خۆم ھەنگاۋ ئەنېم.

لەوكاتەيدا،

ئىوارە لە ژىر سېبەرى نيوەتارىكى گراوېم دادەنىشى، و

ھيۋاش ھيۋاش چركەساتەكانى بېدەنگى دەخاتە نيو ئامىزى ئاھىكەو،

زاپەلەى دەنگى كەلەزەنگى گوندى دېتە گوى،

ملى رېگە دەگرم و دوور دەكەومەو، و

دۆل لە سۆنگەى خەم و خەفەتى تاساوم

پروخسارى رەش ھەلدەگەرى.

دەروانمەو لە گوندى ئازىزەى كە وا

لەوېندەر دلدارە سىياچەمانەكەم

دلوپە فرمىسكىك لەژىر نىسى بېدەنگا دەرىژى، و

ئەو كاتەى كە مات و تاساۋ رېگە دەبەرم،

ئەستىرەى رەشى خۆ بە لەعنەت دەكەم، و

بۆ خەفەتى خۆشى ھېنم ھىۋاى خۆشبەختى دەخوام.

گهلی جار ان هه‌ده‌که‌هوی،
 کاتیک ه‌وین له نیو درمخته‌کانا خه‌ ده‌بیاته‌وه، و
 چیه‌کی به ئاسته‌م
 له گو‌یچه‌کی شنه‌بای له‌رو‌لا‌وا‌زدا ده‌ز‌رین‌گیته‌وه،
 به ئه‌م‌سه‌ر و سه‌ری گوندا ده‌خولیمه‌وه؛
 گه‌ر بی‌ت و شانبه‌شانی یاری چا‌وره‌شم
 کوره‌ گه‌نجیکی پر‌پر له خوشی و شانازی د‌زرا‌و هه‌نگاو بنی،
 من لیوانلیو له ئازار و خه‌فته‌ی تال،
 ئه‌ستیره‌کانی به‌ختم به نفرین ده‌که‌م؛
 له به‌ر ئه‌وه‌ی یاری منیان پایه‌به‌رز و پی‌گه‌بالا و
 منیان ن‌زم و نا‌چیزه‌ کرد.
 ئاخ گه‌ر بی‌ت و خوشه‌ویستم پینه‌زان و بی‌وه‌فا بی،
 ئازای ئه‌ندامی ئه‌و گه‌نجه‌ پهل پهل ده‌که‌م؛
 چی ره‌حم و به‌زه‌یی هه‌بی
 تووری هه‌ده‌ده‌مه‌ هه‌وای پر‌گه‌رمی وه‌کو ئاگر، و
 نفرین له به‌ختی خو ده‌که‌م بو چاره‌نووسی ئالوزم؛
 له پاشانا ئاسووده‌ سه‌ر ده‌نیمه‌وه، و
 [تا هه‌تایه] له بیر ده‌کریم.

Song: When early morn walks forth in sober grey

WHEN early morn walks forth in sober grey,
Then to my black-eyed maid I haste away;
When evening sits beneath her dusky bow'r,
And gently sighs away the silent hour,
The village bell alarms, away I go,
And the vale darkens at my pensive woe.

To that sweet village, where my black-eyed maid
Doth drop a tear beneath the silent shade,
I turn my eyes; and pensive as I go
Curse my black stars and bless my pleasing woe.

Oft when the summer sleeps among the trees,
Whisp'ring faint murmurs to the scanty breeze,
I walk the village round; if at her side
A youth doth walk in stolen joy and pride,
I curse my stars in bitter grief and woe,
That made my love so high and me so low.

ستراى پهرستار

ئەو كاتەى ھاتوھاوارى منالەكان لە كىلگەوھ دەبىستى و
چپە و سرتەيان لە دۆل و دەران داىە،
پوژانى سەردەمى گەنجى لە گيانم دەبووژىنەوھ؛
رەنگ بە روومەوھ نامىنى.

پاشان منالان دەگەرىنەوھ بو مال؛
خۆر كەوتووھ، و
ئاونگى شەو خۆ دەردەخەن؛
بەھار و پوژانى ئەتۆ لە گەمەدا بەفپىرۆ چوون،
زستان و شەوانى تۆ لە خۆشاردەوھ.

Nurse's Song (from Songs of Experience)

When the voices of children are heard on the green

And whisp'ings are in the dale,
The days of my youth rise fresh in my mind,
My face turns green and pale.

Then come home, my children, the sun is gone down,
And the dews of night arise;
Your spring and your day are wasted in play,
And your winter and night in disguise.

ستراڻي سهر شينيت

با-يه ومحشيبه كان فرميسڪ دهريڙن، و

شهو سهر ما بردو ويهتي؛

ده ليم وهره پيشي ئهي خهو!

نازاره کانم بگره خو.

به لام پروانه! سينده به دزييه وه ليم دهرواني،

به سهر ليڙا بيهه كانی روڙهه لاتيه وه، ن و

بالنده نه سره هوتو وهه كانی بهري بهيان

زهوي به هيچيش دانانين.

ده پروانه! چلون چرپه کانم

به رهو سهر داوي ئاسماني ناخراو له خهم

ريگه ده برن.

ئهم چرپانه گوچكه ي شهو دهرينگيننه وه؛

چاوي روڙ پر له ئه سرين، و

گزمبا-كان شينيت و هار، و

[دوا جار] له گهل توفاني پر جو شو خروش كايه ده كه ن.

وهكو رۆحیكى شهراڤانخواری نیو ههوران،
به خهمنیكهوه [كه وهكو گورگی برسی] دهلوورینی
خۆ دهپهستتیمه باوهشی شهوگار هوه، و
شانبهشانی ریگه دهبرم.
من پشت دهكهمه رۆژ ههلات،
كه ئاسوودهیی لهوئوه زیده دهبی،
له بهر ئهوهی رووناكایی
به دهردیكى سامهینهوه
رۆح و میشكم دهگریته خۆ.

Mad Song

The wild winds weep,

And the night is a-cold;

Come hither, Sleep,

And my griefs infold:

But lo! the morning peeps

Over the eastern steeps,

And the rustling birds of dawn

The earth do scorn.

Lo! to the vault

Of paved heaven,

With sorrow fraught

My notes are driven:

They strike the ear of night,

Make weep the eyes of day;

They make mad the roaring winds,

And with tempests play.

سپهههه سترانى شوانى پير

لهو كاتهيدا بهفري زيوين

له سهر بهرگ و بالاپوشى سيلقيو دهنيشيتهوه، و

كهوههريك به لووتى شواندا شور بوتهوه،

گهر بيت و دلمان گهرم بيت،

دهتوانين بهرگهه توفانى سيلاوناساى ژيان بگرين، كه چوار پهلمان دهلهرزيني.

تا ئهو ساتهه چاكهكارى هاورييمان بي، و

راستى بييته فانوسى روشنيبهخشي ريگامان،

گهر بيت و دلمان گهرم بيت،

دهتوانين بهرگهه توفانى سيلاوناساى ژيان بگرين، كه چوار پهلمان دهلهرزيني.

ههل كه نهه باى بهگفهگف،

نيوچاوانت گرژ و مون كه نهه زستانى تووره و توسن،

پاكى و بيگهردى بالاپوشى زستانه؛

وا داپوشراو

گهر بيت و دلمان گهرم بيت،

دهتوانين بهرگهه توفانى سيلاوناساى ژيان بگرين، كه چوار پهلمان دهلهرزيني.

Song by an Old Shepherd

WHEN silver snow decks Sylvio's clothes,
And jewel hangs at shepherd's nose,
We can abide life's pelting storm,
That makes our limbs quake, if our hearts be warm.

Whilst Virtue is our walking-staff,
And Truth a lantern to our path,
We can abide life's pelting storm,
That makes our limbs quake, if our hearts be warm.

Blow, boisterous wind, stern winter frown,
Innocence is a winter's gown.
So clad, we'll abide life's pelting storm,
That makes our limbs quake, if our hearts be warm.

شهتله گولہباغی جوانم

گولیک پیشکەشی من کرا،

جوانتر له گولی به هاری،

به لام گوتم، "من خاوهنی شهتله گولی جوانی خۆمم،"

ئێتر وازم لهو گولە شیرینه هینا.

گهرامهوه بو سهر وهختی شهتله گولە جوانه کهی خۆم،

تا شهو و روژ له نامیزما بیپاریزم؛

به لام گولەباغه کهی من

ئیرهیی برد و ئاوری لی نه دامهوه؛ و

هر درک و دالی بوونه مایهیی دلخۆشیم.

My Pretty Rose Tree

A flower was offered to me,
Such a flower as May never bore;
But I said, 'I've a pretty rose tree,'
And I passed the sweet flower o'er.

Then I went to my pretty rose tree,
To tend her by day and by night;
But my rose turned away with jealousy,
And her thorns were my only delight.

فریشتهکه

خهونیکم دی،

-تو بلئی واتاکهی چی بی؟-

له خهونمدا شاژنیکی پاکیزه بووم،

فریشتهیهکی لهسهرخو پاریزگاری لیدهکردم.

خهمی گهمزه هرگیز ههلهههلهتابوو!

منیش شهو و روژ دهگریام،

ئهویش فرمیسهکهکانی بو دهریمهوه،

منیش روژ و شهو دهگریام،

دهگریام و خوشیی دلکههی خوم لی دهناردهوه.

هر بویه ئهو بالی لیکدا و له بوی دهرچوو؛

ئهو کات سپیده روخساری سوور ههنگهرا.

من فرمیسهکهکانی چاوی خوم سهریمهوه، و

چهکم دایه دهستی ترسم

چهکی دهیان هزار سپهر و سهرنیزه.

هیندهی پینهچوو فریشته گهرايهوه.

من چه‌کدار بووم؛ ئەو بیهووده گەر ابۆوه،

چون گەنجی بۆی دەرچووبوو، و

قژی ماشویرینجی سەر می تەنیوو!

The Angel

I dreamt a dream! What can it mean?

And that I was a maiden Queen

Guarded by an Angel mild:

Witless woe was ne'er beguiled!

And I wept both night and day,

And he wiped my tears away;

And I wept both day and night,

And hid from him my heart's delight.

So he took his wings, and fled;

Then the morn blushed rosy red.

I dried my tears, and armed my fears

With ten-thousand shields and spears.

گولہ باخی نہ خوش

ئەى گولہ باخ، تو نہ خوشى؛

كرمى نہ ديو،

كه له جسر گهى شهودا ده فرى،

له نيو دلى گهر ده لولى پر هاواردا،

جىگه خهوى خوشى سوور هه لگه پراوتى ديتوتهوه، و

ئەفینى شار اوهى رهشى

ژيانت تىكدەر ووخىنى.

The Sick Rose

O Rose thou art sick.

The invisible worm,

That flies in the night

In the howling storm:

Has found out thy bed

Of crimson joy:

And his dark secret love

Does thy life destroy.

لە سەر گوناھەکانی من

لە سەر گوناھەکانی من

دادەنیشی و شین دەگیری؛

باشە خۆت گوناھت نینە؟

لە بۆ گوناھەکانی من دادەنیشی و قور دەپۆی؟ و

گوناھەکانی خۆت دەلاوینیتەو

تا ئەو کاتەى خەو دیت و دەیانباتەو.

ئەو لادانانەى من تووشم بە تووشیان بوو،

شانبەشانى لادانەکانى تو بوونە؛

ئەوان جندەکانى تون، و توش کۆیلەپەکی ئەوان، و

جیخەوى من دەبیتە گورستانی وان.

جەستەپەکی رەشوروت و

شەكەت و شایانى بەزەپى پێهاتن

کە لە نیو گەردەلوولیکدا شوینپێپەکانى هەلدەگرم،

ئەسرینی وەکو ئاسن و شینی لە چەشنى قورقوشم

لە دەورى سەرى لیوانلیو لە ژانم دەسوورپینەو.

'دە لیگەرى با بۆ بەرزترین نزمایەکان بچین

به همبانهیهکی پر له فرتوفیلی خوشی هینەر.
ئهو ژنه‌ی روخساری مونی توی خوش نهوی
هرگیز ئامیزی بو بزەت ناکاتهوه'.

O' ver My Sins

O' ver my sins thou sit and moan;
Hast thou no sins of thy own?
O' ver my sins thou sit and weep,
And lull thy own sins fast asleep.

What transgressions I commit,
Are for thy transgressions fit;
They thy harlots, thou their slave,
And my bed becomes their grave.

Poor, pale, pitiable form
That I follow in a storm,
Iron tears and groans of lead
Bind around my aching head.

میشووله

ئەى مېشووولە
گەمەى ھاوینانى ئەتوو
بە دەستى كەمتەر خەمى من
ھەر بە يەكجارەكى تېكچوو.

ئایا من نېم
مېشووولەيەكى وەكو تو
یان ئەتوو نیت
وەك من مرو؟

چونكى من سەما دەكەم و
دەخۆمەوه و تېر بەدل گۆرانى دەچېرم
تا دەستىكى زلكویر دیت و
بالەكانم ھەلدەكەنى و ھەلدەوهرم.

ئەگەر ھزر خۆى ژيانە و

ههناسه و هيز؛

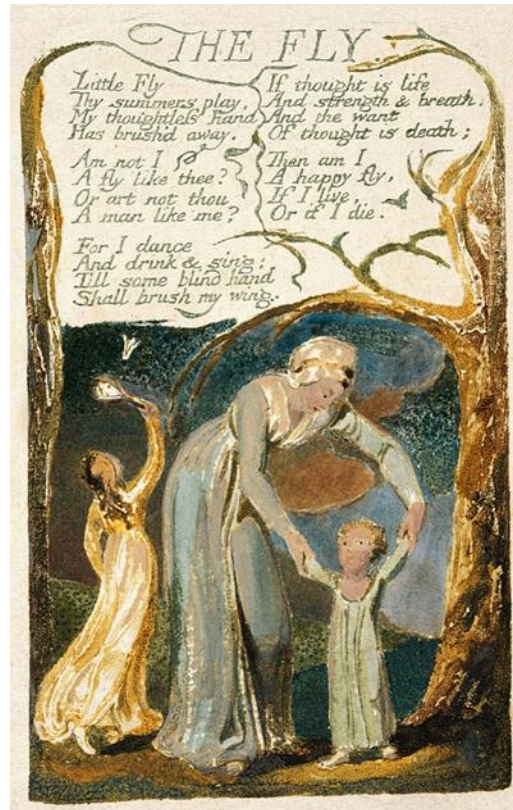
نهبووني هزریش وهک مهرگه؛

[ناحهز و ديز]

که واته من له چهشني ميشوولهيهکم شهنگ و شادان،

جا يان زيندوو،

ياخو مردوو [ی نيو گورستان].

The Fly

Little Fly

Thy summer's play,

My thoughtless hand

Has brush'd away.

Am not I
A fly like thee?
Or art not thou
A man like me?

For I dance
And drink & sing;
Till some blind hand
Shall brush my wing.

If thought is life
And strength & breath;
And the want
Of thought is death;

Then am I
A happy fly,
If I live,
Or if I die.

سترانی گۆلی وهحشی

هەر وا که به دارستاندا تێدهپهڕیم،
له نیو ئاپۆرهی گه‌لا سه‌وزه‌کانه‌وه،
گویم لێبوو گۆلێکی وهحشی
ئهم سترانه‌ی له بهر خۆیه‌وه دهچری:

"من له زه‌ویدا خه‌وتم و
له نیو دلی شه‌وی خامۆش،
ترسه‌کانی خۆم درکاند و
هه‌ستم به شادمانی کرد".

"به‌هه‌بیان ری که‌وتم و،
هومی‌ده‌وار به قه‌د گۆلێکی پشکوتوو،
گه‌رام به دوا‌ی خۆشی نویدا،
به‌لام مخابن، مخابن!
ئهو‌هی دیتم ریسوایی بوو.

The Wild Flower's Song

As I wandered the forest,
The green leaves among,
I heard a Wild Flower
Singing a song.

'I slept in the earth
In the silent night,
I murmured my fears
And I felt delight.

'In the morning I went
As rosy as morn,
To seek for new joy;
But oh! met with scorn.'

ئای له بۆ گولەبەرۆژە

ئای له بۆ گولەبەرۆژە،

شەکت و بیزار له زەمەن،

که هەر هەنگاو هکانی هەتاو دەژمیری،

دەگەری بۆ ئەو نیشتمانە زیرینە دڵرفینەیی

که لەویندەر سەفەری گەشتیارەکان کۆتایی دی؛

لەویندەری که کورە لاو،

تیکتو پیاو بە دەستی تاسە،

کیژی پاکیزەیی رەنگو و هەلبزرکاو،

داپۆشراو بە کۆمای بەفر،

له گۆری خو راست دەبنەوه و رۆحیان به بەردا دیتەوه؛

بۆ ویندەرە که وا گولەبەرۆژە کەم مهیلی بۆ رویشتن دەچی.

My Pretty ROSE TREE

A flower was afford to me:
Such a flower as May never bore,
But I said I've a Pretty Rose-tree,
And I planted the sweet flower out.
Then I went to my Pretty Rose-tree:
To tend her by day and by night,
But my Rose turned away with jealousy:
And her heart was my only delight.

AH! SUN-FLOWER

Ah Sun-flower! weary of time,
Who countest the steps of the Sun:
Seeking after that sweet golden clime
Where the traveller's journey is done,
Where the Youth find a final rest with desire,
And the pale Virgin shrouded in snow,
Arise from their graves and aspire,
Where my Sun-flower wishes to go.

THE LILLY

The modest Rose puts forth a thorn:
The humble Sheep, a threatening horn:
While the Lilly white, shall in Love delight,
Nor a thorn nor a threat stain her beauty bright.

Ah! Sun-flower

Ah Sun-flower! weary of time,
Who countest the steps of the Sun:
Seeking after that sweet golden clime
Where the traveller's journey is done.

Where the Youth pined away with desire,
And the pale Virgin shrouded in snow:
Arise from their graves and aspire,
Where my Sun-flower wishes to go.

Song First by a Shepherd

Welcome stranger to this place,
Where joy doth sit on every bough,
Paleness flies from every face,
We reap not, what we do not sow.

Innocence doth like a Rose,
Bloom on every Maidens cheek;

Honor twines around her brows,
The jewel Health adorns her neck.

ئەمەن ئەقېنى خۆم دركاند

نا، نا ھەرگىز ھەول مەدە ئەقېنى خۆت بدركىنى
تەنيا ئەقېنى نەدركاو ئەقېنىكى ھەتاسەرە؛
لە بەر ئەوھى شەنباكان
كېر و نەديو تىدەپەرن.

ئەمەن ئەقېنى خۆم دركاند، ئەمەن ئەقېنى خۆم دركاند،
ئەوھى لە دلمدا ھەبوو
پاكي بۆ ئەو كىژە دركاند،
لەرزگرتوو، سەرمابردوو، سام لىنىشتوو،
ئاخ ئەوھتانی ئەو كىژە
جىم دەھىلى.

ھەر كە لە من دوور كەوتەوھ،
مسافىرىك ھاتە سەر رى،
كېر و نەديو،

بە دەم ئاھىكەوھ بردى [دەستاوبەجى].

I Told My Love

NEVER seek to tell thy love,
Love that never told can be;
For the gentle wind does move
Silently, invisibly.

I told my love, I told my love,
I told her all my heart;
Trembling, cold, in ghastly fears,
Ah! she doth depart.

Soon as she was gone from me,
A traveller came by,
Silently, invisibly:
He took her with a sigh.

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی عه‌بدولخالق یه‌عقوبی (۱۹۷۵ -)، ره‌خنه‌کار و وه‌رگیر

1. شیخولئیسلامی، جه‌عفر. (۲۰۱۸). زمانی کوردی له ئیران: دانپیدانانی سنووردار و چاوه‌دیریکراو. توژینه‌وه‌ی زانستی. وه‌رگیر له ئینگلیزی‌بیه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. هه‌ولئیر: نه‌کادیمیای کوردی.
2. بیرتینز، هانز. (۲۰۱۵). بنه‌ماکانی تیوری ئه‌ده‌بی. وه‌رگیر له ئینگلیزی‌بیه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. سلیمانی: ده‌زگای سه‌رده‌م.
3. نیگلتن، تیری. (۲۰۱۵). واتای ژیان. توژینه‌وه‌ی هزری. وه‌رگیر له ئینگلیزی‌بیه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. هه‌ولئیر: مالی وه‌فایی.
4. شیکسپیر، ویلیام. (۲۰۱۴). چلچرای غه‌زله ئاشقانه‌کانی شیکسپیر. شیعری جیهان. وه‌رگیر له ئینگلیزی‌بیه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. تاران: چاپه‌مه‌نیی مانگ.
5. ماریو ڤارگاس، یوسا. (۲۰۱۲). کئی پالۆمینۆ مۆلرۆی کوشت؟ رۆمان. وه‌رگیر له فارسی‌بیه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. هه‌ولئیر: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکوریانی.
6. یه‌عقوبی، عه‌بدولخالق. (۲۰۱۰). دیالوگ و داهینان. کۆمه‌له‌ و توویژی ئه‌ده‌بی و هزری. هه‌ولئیر: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکوریانی.
7. ئیلخانیزاده، سواره. (۲۰۰۸). زه‌مه‌مه‌ی زولال. سه‌رجه‌می به‌ر هه‌مه‌کانی سواره. کوکوردنه‌وه‌ و ریکه‌ستنی: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. هه‌ولئیر: ده‌زگای ئاراس.
8. یه‌عقوبی، عه‌بدولخالق. (۲۰۰۸). له کولتوروه‌وه‌ بو ئه‌ده‌بیات. کۆمه‌له‌ و تاری ئه‌ده‌بی و ره‌خنه‌یی. هه‌ولئیر: ده‌زگای ئاراس.
9. نیگلتن، تیری. (۲۰۰۸). مارکسیزم و ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی. وه‌رگیر له ئینگلیزی‌بیه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. هه‌ولئیر: ده‌زگای ئاراس.

10. برنيسلير، چارلز. چاپی يهكهم (2002)، چاپی دووههم (2007). رمخنه‌ی ئه‌ده‌بی و قوتابخانه‌کانی. وەرگیر له ئینگلیزیییه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. هه‌ولیر: ده‌زگای ئاراس.
11. شیکسپیر، ویلیام. چاپی يهكهم (2006)، چاپی دووههم (2007). مه‌کیس. شانۆنامه. وەرگیر له ئینگلیزیییه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. هه‌ولیر: ده‌زگای ئاراس.
12. وییستر، راجیر. (2006). توژینه‌وه‌ی تیوری ئه‌ده‌بی: پیناسه‌یه‌کی پوخت. وەرگیر له ئینگلیزیییه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. هه‌ولیر: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکوریانی.
13. ئینیاتسیو، سیلونی. چاپی يهكهم (2005)، چاپی دووههم (2017). ریازی دیکتاتورمه‌کان. رۆمان-شانۆ. وەرگیر له فارسیییه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی. سلیمانی: ده‌زگای سه‌رده‌م.
14. یه‌عقوبی، عه‌بدولخالق. (2005). ده‌نگی بلوورینی ده‌ق. کۆمه‌له‌ وتاری رمخنه‌یی. سلیمانی: چاپخانه‌ی به‌ریوه‌به‌رایه‌تی رۆشنیری .